

reglerne i lov af 2. februar 1866. I praksis efterkommer forvaltningen dog i vid udstrækning begæring fra parter om *aktindsigt*. Samtidig med den i § 1 i forhold til gældende ret omhandlede betydelige udvidelse af retten til at blive bekendt med dokumenterne i en sag findes det dog nødvendigt at indføre den begrænsning, at offentlige eller private interesser i at forholde parten en aktindsigt i særlige tilfælde skal kunne gå forud for partens interesse i at benytte kendskab til sagens akter til varetagelse af sit tarv. Med anvendelse af ordene „afgørende hensyn“ er det tilkendegivet, at oplysning kun kan nægtes, hvor der er nærliggende fare for, at privates eller det offentlige interesser vil lide skade af væsentlig betydning.

I en lov om partsoffentlighed må en bestemmelse om, hvilke hensyn der bør udelukke parter fra adgang til dokumenter, udformes i mere almindelige vendinger, idet en konkret afvejning af modstående interesser ved anvendelsen af denne lov vil være mere nødvendig end i en lov om generel offentlighed, hvor den, der begærer oplysninger, ikke behøver at have nogen særlig interesse i at få kendskab til dokumenterne.

Man har derfor ikke ment som i § 2 i udkast til lov om offentlighed i forvaltningen at burde angive de hensyn, der kan udelukke adgangen til at få oplysninger, men i vidt omfang vil det være de samme hensyn, der kan blive afgørende. Eksempelvis kan nævnes hensynet til statens sikkerhed, forholdet til fremmede magter, hensynet til forbrydelsers forebyggelse m. v. og hensynet til gennemførelsen af offentlig kontrol-, regulerings- og planlægningsvirksomhed m. v. I særlige tilfælde kan også erhvervsmæssige og økonomiske interesser samt hensynet til privatlivets fred og personlige anliggender i øvrigt komme i betragtning.

Også hensynet til den begærendes egne forhold vil kunne medføre undtagelser fra lovens almindelige princip. Således vil f. eks. dokumenter, der indeholder oplysning om partens helbredstilstand, efter omstændighederne kunne tilbageholdes.“

Under det ovenfor omtalte samråd har såvel justitsministeren som udvalget tilsluttet sig disse synspunkter.

Et *mindretal* (venstres medlemmer af udvalget med undtagelse af Jacob Sørensen samt det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) kan ikke tiltræde den foreslåede formulering af lovforslagets § 11, idet man finder, at der ikke er tilstrækkelig begrundelse for at undtage sager om ansættelse eller forfremmelse i det offentlige tjeneste fra de foreslåede regler om partsoffentlighed. Mindretallet finder ikke, at reglen i § 26 i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd giver tilstrækkelig beskyttelse for andragere om ansættelse eller forfremmelse i det offentlige tjeneste, idet denne regel ikke gælder for den voksende gruppe af overenskomstansatte og ikke for den kommunale forvaltning. Mindretallet, der i øvrigt